

Feðgarnir Øssur og Ovin

Hesir báðir bjóða seg fram sum valevni at umboða norðstremoyingar á tingi.

Í Dagblaðnum 10. október knýta teir viðmerkingar til sokallaða farmaskipamáli.

Hesin góði Ovin. Tað hevur litið uppá seg tað sum hann skrivar, tí hann brúkar tí gomlu fólkafloksreceptina. Finn ein pengakassa, so tú kanst deilda út til nakrar fáar, so er málið loyst.

Eg skal knýta eitt litið sindur meira av viðmerkingum til tað sum Øssur skrivar, tí hetta er jú maður sum hevur umboðað Norðstremoy i nógv harrans ár, og av tí sum hann skrivar so dugi eg at siggja hvi úrslitini hava verið so vánalig hjá honum i tí partinum av streymoyinni sum eg nú búgvi.

Maðurin skrivar i fullum álvara, at tað hevur eydnast honum at fáa meg at jatta at vit vóru við til at geva innflutningsloyvi til ein part av farmaskipafloktanum. Ja, men góðasti Øssur! Tað er soleiðis at javnaðarflokkurin saktan tekur ábyrgd av teimum avgerðum hann tekur. Vit

gera so nogv i javnaðarflokkinum, at ein stórvur partur av tí eydnast, men tað vil altið verða okkurt vit ganga inn fyrri, sum ikki eydnast so væl.

Tað ein ein sum politiskur umboðsmaður má taka støðu til, tað er at prioritera hvat ein vil halda fram við og hvat ein ikki vil halda fram við.

Eg skrivaði i mini grein, at fólkaflokks propagandain um biligar loysnir, tað var nakað tvælt. Hetta standa eg sjálvandi við. Eg tók eitt dømi um frystiskipið Helenu. Skipið var omanfyri 80 milliónir i skuld og varð selt fyrri 34 milliónir. Ein mánada frammanundan varð uppskot lagt fram i tinginum at um landskassin hjálpti við 8 milliónum til tað skipið, so stóð tað seg væl.

Eg haldi at tað skuldi verið óneyðugt at skoytt nakað uppi, at tá ein av okkara kendastu vinnulivsmönnum ikki metir skipið meira vert enn 34 milliónir, hvussu skuldi so skipið kunna hingið saman, um landskassin betaldi 8 milliónir. Kann Øssur koma at greiða mær frá tí.

Øssur er so ivrigur at

skriva um global-málið. Hevur hann gloymt gassangabátarnar? Tað vóru minst líka áhugaverð skip sum globalskipini vóru.

Nei. Hetta er hart og brutalt stemmufiskari, tí at tey sum vóru involveraði i globalbátarnar vóru nógv fólk og Øssur roynir at gykla teimum at um nú fólkaflokkurin hevði verið við ræðið, so høvdu tey sloppið snikkaleys burturúr hesum ævintýrinum.

Gassbátarnir verða ikki tiknir uppá tungu, har eru so fáar stemmur at heinta.

Tað er heilt óalmindiliga ábyrgdarleyst av fólkaflokkinum, at nýta tann veruleika at okkara farmaskipafloði var ov dýrur og ein rúgva av fólk misti pening i hesi royndini at fara inn i farmavinnuna og at landskassin misti eitt hópatal av milliónum. At nýta tað til almindiliga politiska valagitation er forkastligt.

Eg timi ikki at knýta so nógvur viðmerkingar til tey tøl, ið Øssur vartar upp við um allar hesar loysnirnar sum hava verið á borðinum.

Nógv av tí tú skrivar, Øssur Dam Jacobsen, tað passar ikki. Eg havi sæð alla hesar sakina. Eg havi

sæð skjølina. Eg veit eisini, at skuldu vit havt vón um at varðveitt ein part av hesum skipum i Føroyum, so skuldi landskassin lagt 150 milliónir afturat út i kontantum, útyvir tað sum longu var lagt út.

Nei tit báðir! At skulu tit gera okkum vónir um at umboða norðstremoyingar á tingi, so skulu tit vera klárir yvir nøkur ting.

Tit koma til nakrar støðutakanir av og á, har tit mugu hugsa tykkum um og taka støðu út frá fyriliggjandi upplýsingum og tit mugu prioritera.

Vit hava tey seinastu 4 árin drivið ein konsolideringspolitikk fyrri landskassin, tí vit kundu forútsigga at fiskivinnan kundi koma i ávisar trupulleikar, tí fiskaloysi hevur jú valda nú i langa tíð, líka frá Canada til Sibirien og i øllum tí øki sum feroyingar fiska i, og kemur eingin rávora uppá land so má einaferð sansa at.

Nú er gott at eiga eitt sindur av peningi i landskassanum, soleiðis at vit hava ráð at hjálpa fiskivinnuni út um teir trupulleikar sum i lötuni eru,

Thomas Arabo skrivar

soleiðis at vit kunnu fram-yvir hava eina fiskivinnu á einum sømiligum støði. Og hetta er ein ógvuliga ódámilgur háttur, ið tit leggja upp til hetta her við at skulka sær undan ábyrgd. Sjálvandi skal ein taka ábyrgdina av tí, ið verður gjørt og tí ið hendir. Tí hetta at skriva um breiðar herðar uppundir hvørt valg, hetta er ikki javnaðarpolitikkur. Vit fara inn við veruleikanum, sum hann er og finna loysnir á teimum trupulleikum sum mugu

stinga seg upp, og vit hava eisini lært at kunna forútsigga hesar trupulleikar.

Hetta skuldi teir flestu feroyingar fingið eyguni upp fyrri og verið greiðir yvir, at skulu tit hava eini rimiliga góð ár tey næstu 4 árin, so er at fara á valg 8. november og seta x við javnaðarflokkin.

Spekulation og íbúðarneyð

Nú má og skal okkurt henda í okkara íbúðarpolitikki

— Latid okkum biða við undirsjóartunlum, bergholum og flogvallum og istaðin syrgja fyrri, at ung, læringar og fólk i heila tikið, kunnu búgva væl fyrri ein sámuligan pening, og soleiðis fáa liviligari kor, skrivar Dagmar Jacobsen, valevni javnaðarfloksins i Sudurstreymi m.a. i greinini

Nú má og skal okkurt henda i okkara íbúðarpolitikki.

Tað er skeivt, at allir feroyingar fram um alt vilja eiga egin hús (sethús). Nógv fólk høvdu verið nøgd við eina nútímans íbúð. Vit skulu arbeiða fram imóti at halda heimið uttanfyri alla spekulation. Hetta hava m.a. javnaðarfólk i Sveriki framt fyrri mongum árum síðani, og tað áttu vit at lært av. Ella vit kundu tikið Ísland sum fyridømi: har eigur tað almenna grundstykkin, og fólk

kunnu so leiga tey fyrri eina symbolska leigu — og so fara undir at byggja. Tað er i okkara samfelag loyvt at spekulera i so nógvum, t.d. verða traðir seldar til okurspris. Hetta førir við sær, at grundstykkin verða alt ov dýr.

Sum sagt loyvur samfelagið spekulation við jørð og húsum — men hetta sama samfelag, sum tvingar t.d. mammur við fleiri børnum, nýuppkomnar av song, út á arbeiðsplássið, kennir sær ikki ábyrgd av at skaffa nógv og góð ansingar-

pláss til hesi forsømdu børn. Her manglar — og tað nógv. (Men tá talan er um graslíkisvallir o.s.v., tá er alt i lagi).

Eitt er ansingarpláss til tey smáu, men hvat so við teim stórru børnunum, tey sum eru 12–16 ár, hava tey nakra staðni at fara aftaná skúlatíð? Forældrin eru til arbeiðis, tí tey hava keypt eini alt ov dýr hús, tí ein grov og ómenniskjanslig spekulation við húsum og jørð er loyvd. Og tað mugu tey, foreldur og børn, gjalda fyrri — og tað dýrt.

Tað skal gerast ein menniskjarættur, at borgarar landsins kunnu fáa tak yvir høvdið!

Eg haldi, at feroyingar skulu fáa beinini niður á jørðina aftur, og brúka pengarnar við meiri skili, t.d. lata undirsjóvartunlar, berghol og flogvallir biða, og i staðin syrgja fyrri, at ung, læringar og fólk i heila tikið, kunnu búgva væl fyrri ein sámuligan pening, og soleiðis fáa liviligari kor.

Dagmar Jacobsen

Dagmar Jacobsen: Nú má og skal okkurt henda i okkara íbúðarpolitikki